

Trang til en saadan Kreditforening. Jeg har ikke det mindste imod at give Kommunerne Udgang til at danne en saadan Kreditforening paa passende Vilkaar. At Vilkaarene maa være noget anderledes, og at Bestyrelsen maaste i en vis Retning kan være simplere end for andre Kreditforeninger, erkender jeg ogsaa; thi her er jo ikke Tale om Tilsyn med Banterne, og Reserverfonden behøver i alt Fald ikke at have paa den Maade eller i det Omfang, som i andre Kreditforeninger. Der er i Lovforlaget temmelig meget overladt til Statutterne, og det kan jo ogsaa være i sin Orden. Jeg skal dog gøre opmærksom paa et Par Ting i Lovforlaget. Der er her en ny Paragraf om, at Kreditforeningen deles i to Afdelinger, en for Købstad og en for Landkommunerne, hver med sit særlige solidariske Ansvar. Der er altsaa 2 Serier, eller om man vil, 2 Kreditforeninger under fælles Bestyrelse. Det kan dog nok være, at dette maa foranledige Forandringer ogsaa i andre Bestemmelser i Lovforlaget. Det er nemlig en Betingelse for, at Kreditforeningen kan træde i Kraft, at der i Foreningen er anmeldt Interessenter til et Beløb af 500,000 Kr., men det bliver jo egentlig ikke ganske ligegyldigt, naar der er to ikke-solidariske Afdelinger, om de fornødne Interessenter ere anmeldte kun i den ene Afdeling, medens der slet ingen er anmeldt i den anden. Om det for øvrigt er hensigtsmæssigt at have to Afdelinger, en for Landkommunerne og en for Købstadkommunerne, er jeg i dette Øjeblik ikke i Stand til at have nogen afgørende Mening om. Det staar for min Erindring, som om vedkommende, der først interesserede sig for Sagen, ikke havde saa meget imod, at Købstæderne gif for sig og Landet for sig, og jeg tror heller ikke, at Spørgsmaalet er af større Betydning; man kan jo al Tid forhandle om det. Der kan ogsaa være Tale om, at der maa foretages andre Ændringer i Lovforlaget, men det vil man jo nærmere kunne overveje. I og for sig skal jeg intet indvende imod, at Lovforlaget fremmes, og jeg vil finde det aldeles forsvareligt, at der dannes en saadan Kreditforening for Kommunerne af de forskellige Slags, men som sagt, om der bliver Brug for den, tror jeg rigtig nok, aldeles afhænger af Pengemarkedets Tilstand. Er Renten lav, ville Sparekasser, Banker og andre Pengeinstitutter staa sig ved at give Kommunelaan, som i og for sig ere solide Laan; paa Vilkaar, som man ikke vel kan byde i en Kreditforening, men stiger Diskontoen, komme vi til en højere Rente en Gang — og hvorfor skulde det ikke kunne fluktuere ligesom alt andet i Verden? — saa

vil det være Tid til at danne en saadan Forening. Det maa derfor være Spørgsmaalet, om Tidspunktet er belejligt. Det er min Overbevisning, at for 15 Aar siden havde det rigtige Tidspunkt været til at danne en saadan Forening. Men man kan jo al Tid bemyndige til at danne den, det kan der i og for sig ikke være noget i Vejen for. Om den saa vil komme til at træde i Kraft, vil jo komme an paa, om der er nogen, der tror at kunne saa noget ud af den paa tilstrækkelig solide Vilkaar. Jeg skal altsaa ikke erindre noget mod Lovforlagets Fremme. Som sagt, det er i alt væsentligt en gammel Bekendt, og da det sidst var fremme, havde jeg ogsaa Lejlighed til at udtale, at for Regeringens Vedkommende var der intet at erindre mod Sagens Fremme.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at for en 10—15 Aar siden havde der været ganske anderledes Anledning til at fremkomme med et Lovforslag som det foreliggende end nu. Jeg tror i ethvert Tilfælde, at det er aldeles korrekt, at der den Gang var Omstændigheder til Stede, der vilde have medført betydelig større Fordele for Kommunerne ved Oprettelsen af en for dem særlig Kreditforening, end der nu er. Jeg er ligeledes enig med den højtærede Minister i, at Lovforlaget i Virkeligheden er saa uskyldigt, at der ikke er den ringeste Anledning til at modsætte sig, at det nyder Fremme. Naar jeg imidlertid har forlangt Ordet, er det nærmest for at henlede det paagældende Udvalgs Opmærksomhed — jeg forudfatter nemlig, at Lovforlaget vil blive behandlet videre i et Udvalg — paa, at der efter mit Støn enten helst i selve Lovforlaget eller i alt Fald i den paagældende Kreditforenings Statutter bør optages en udtrykkelig Bestemmelse, der hjemler Kreditor den Sikkerhed, der nu for Tiden er Hovedsikkerheden for saa godt som alle Kommunelaan, nemlig Forpligtelsen for den paagældende Kommunes Bestyrelse til, om det behøves, at foretage ekstraordinære Udskrivning paa Kommunen for at indfri eller overholde de Forpligtelser, som Gælds-brevet hjemler Kreditor Ret til at forlange Opretholdelsen af, eller en tilsvarende Forpligtelse, for det er min Overbevisning, at det er og bliver — og dert er jeg enig med den højtærede Minister — den eneste reelle Sikkerhed, der kan gives af Kommunerne. Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Wem) har jo ganske vist Ret i, at efter statistisk Tælbærværk have Kommunerne i det hele taget et betydeligt Overflud